

Bài dự thi “Sản phẩm truyền thông khoa học và công nghệ Đồng Nai 2011 – 2015”

NGƯỜI CAO TUỔI VƯỢT LÊN CHÍNH MÌNH THỜI CÔNG NGHỆ

Đồng Nai, ngày 25 tháng 11 năm 2011

đâu. Những ngón tay già nua lần lần trên bàn phím. Ánh mắt chăm chú dõi theo từng lời thầy giảng bài và chậm rãi thực hiện các thao tác trên màn hình. Đó là quang cảnh của một lớp học vi tính tại trung tâm học tập cộng đồng phường Thống Nhất, Tp. Biên Hòa. Nơi học viên ít tuổi nhất cũng xấp xỉ tuổi 50 còn học viên cao tuổi nhất là ở tuổi 81.

Vốn vẹn chỉ với 5 học viên và thầy giáo nhưng không vì thế mà tinh thần lớp học kém đi phần sôi nổi. Thầy vẫn đều đều và tỉ mỉ giảng các thao tác trên máy, thi thoảng quay lại quan sát các học viên xem hiểu bài tới đâu. Bên dưới học viên chăm chú quan sát từng thao tác của thầy một cách chậm rãi, từ từ. Có nhiều lúc thầy phải trực tiếp cầm tay chỉ đi chỉ lại nhiều lần một thao tác đơn giản như di chuyển chuột tới những địa chỉ cụ thể trên màn hình. Thỉnh thoảng tiếng rì rầm trao đổi bài lại nổi lên khi gặp phải điểm nào khó nhớ. Dẫn chúng tôi đi tham quan lớp học, chị Nguyễn Ngọc Nhi, Giám đốc Trung tâm, bật mí: “Tinh thần học tập của các cụ dữ dội lắm. Cô sẽ ngạc nhiên đấy!”.

Theo lớp từ những ngày đầu thành lập, thầy Phùng Xuân Bình, Giảng viên trường Cao đẳng Nghề, phụ trách lớp cho biết, “So với những học viên trẻ tuổi, những người này do tuổi đã cao nên khả năng tiếp thu chậm, hạn chế. Chuyện dạy đi dạy lại một vấn đề trong các buổi học hoặc buổi này qua buổi khác là chuyện bình thường. Trước khi đi học đa số các cụ đều không hề biết đến sử dụng vi tính. Vì vậy, phương pháp dạy theo cách tay cầm tay phải thường xuyên sử dụng. Thế nhưng tinh thần học tập của các cụ thì thế hệ trẻ hơn còn phải thua xa, mua thế này mà các cụ vẫn tới lớp đúng giờ là cô biết thế nào rồi đấy!”. Cảm động trước những tấm lòng ham học hỏi ngay cả khi tuổi đã “thất thập” nên ngoài những giờ giảng trên trường Cao đẳng Nghề, thầy Bình đã dành thời gian và tâm huyết theo lớp suốt một thời gian dài.

Tuổi cao chí càng cao, không chịu chấp nhận “thua thiệt” lớp trẻ về tri thức giữa thời đại công nghệ thông tin nên phải đi học dù khó khăn gấp nhiều lần. Đó là lý do mà hầu hết các học viên trong lớp bực bạch với chúng tôi khi theo học tại lớp. Ngay cả những người thân của các học viên cũng không thể tin được rằng cha mẹ họ đã hơn 70 tuổi mà còn đi học, như lời tâm sự của bà Nguyễn Thị Hồng, học viên của lớp. Bà Hồng kể, khi biết tin mẹ mình đăng ký học tin, các con bất ngờ và phản đối dữ lắm, lo bà già yếu đi lại khó khăn, nhìn màn hình nhiều hư mắt. Thế nhưng “trước khi đi học, ở nhà nhìn thấy con cái sử dụng vi tính ào ào mà mình chẳng biết gì, tôi tức quá nên phải học cho biết. Là trưởng ban cán sự phụ nữ tại khu phố nên cứ mỗi khi cần văn bản lại nhờ con cái, chúng bận thấy cũng phiền, muốn tự mình làm cho yên tâm. Đi học không chỉ để học cho biết mà còn để tuyên truyền cho các chị em khác cùng theo học, mở mang kiến thức”, là lý do nữa mà bà Hồng vui vẻ theo đuổi lớp trong 6 tháng qua dù công việc bận rộn. Muốn các chị em trong khu phố đi học, mình phải tiên phong đi học trước và chứng minh cụ thể bằng người thật, việc thật, có như vậy mới hiệu quả, bà Hồng cho biết thêm.

Còn với ông Nguyễn Hạnh, dù năm nay đã ở tuổi 81 nhưng vẫn là một trong những học viên tích cực nhất trong lớp học. Lần từng ngón tay run run trên bàn phím, nheo mắt nhìn tôi, ông cười, “Càng học càng thấy dốt cô ạ. Trước kia có biết “khi” gì đâu, nhưng bây giờ thì truy cập được internet, xem tin tức, xem phim nên thích lắm. Con cái không cho học vì ba già rồi”. Nhưng tất cả khó khăn và sự ngăn cản tuổi tác vẫn không làm giảm niềm say mê đến lớp học của ông. Thời gian này ông Hạnh không thể đi xe đạp đi học vì mới mổ xong. Hôm nay, trời mưa, học xong ông ở lại luôn trên lớp.

Tới thăm lớp học, điều làm chúng tôi ngỡ ngàng và thán phục đó là ý chí vươn lên, khắc phục những khó khăn để chinh phục tri thức. Lớp học đã phá vỡ quan niệm cho rằng tuổi cao làm người ta không thể học tốt,

nhất là với ngành công nghệ thông tin. Tuy nhiên, để có thể duy trì lớp học suốt thời gian qua, bên cạnh những người như thầy Bình, chị Nhi còn có sự hỗ trợ của UBND phường Thống Nhất và phòng giáo dục thành phố Biên Hòa. Tất cả đều đến với một tâm lòng.

Thầy Bình bộc bạch, thành lập lớp học không phải với mục đích kinh doanh mà chỉ là làm sao phổ biến kiến thức đến được với những đối tượng có ít điều kiện tiếp cận nhất. Vì vậy, lớp học mới đặt tại trung tâm học tập cộng đồng của phường. Và cũng xuất phát từ tinh thần học tập của các học viên cao tuổi. Họ rất nhiệt tình và mong muốn được học hỏi, nếu không đáp ứng thì thầy cũng thiệt thòi.

Chị Nguyễn Ngọc Nhi, Giám đốc tại trung tâm chia sẻ, nhân dịp phường được sở KH-CN hỗ trợ thành lập trung tâm học tập cộng đồng cũng muốn tạo cơ hội cho bà con, người dân địa phương đến và có thể tự tìm kiếm thông tin trên Internet phục vụ cho cuộc sống. Mặc dù các cụ tiếp thu chậm do tuổi tác, số lượng học viên ít nhưng trước tinh thần học tập của các cụ, chúng tôi vẫn mở lớp và duy trì. Thông qua lớp học sẽ góp phần thúc đẩy phong trào học tập trong lớp trẻ và phổ cập đại trà Internet, đưa những ứng dụng trong công nghệ thông tin về làm giàu cho quê hương. Được biết sắp tới, trung tâm sẽ mở thêm các lớp dành cho nhiều đối tượng với lứa tuổi khác nhau.

Ra về khi trời đã ngớt mưa, lòng tôi như ấm lại. Vượt qua khó khăn chinh phục đỉnh cao tri thức, làm giàu cho bản thân, há chẳng phải là mục đích mà mỗi người trong cuộc sống này luôn phấn đấu. Tuổi tác không thể trở thành rào cản khi con người ta thực sự muốn vươn lên – lớp học này đã chứng minh điều đó.

Nguyễn Lê.

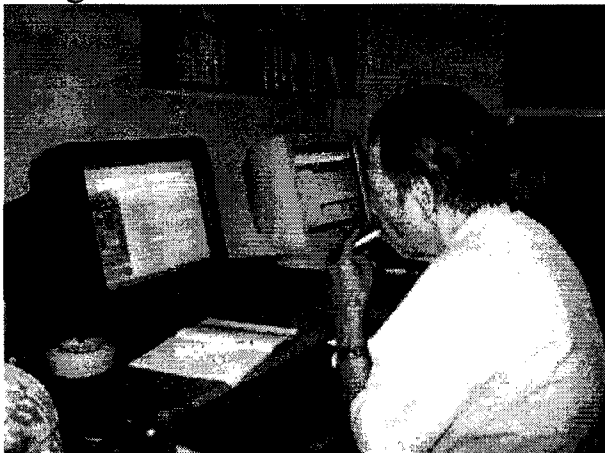
Một số hình ảnh tại lớp học vi tính:

Thầy Bình và học trò tại lớp học.

Cùng trao đổi bài.

Ông Hạnh đang thực hiện các thao tác trên máy.